

Savez antifašista Istarske županije donio je na sjednici održanoj 17. lipnja 2019. javni poziv na solidarnost s brodograditeljima "Uljanika" u povodu stečaja pulskog brodogradilišta "Uljanik". Javni poziv potpisuje Tomislav Ravnić, predsjednik Saveza antifašista Istarske županije:

Donosimo cjelovit tekst javnog poziva.

„Otvaranje stečaja nad brodogradilištem "Uljanik" jedan je od najgorih i najtužnijih događaja u povijesti moderne Pule. Ne smije se zaboraviti da se to dogodilo nakon više od 160 godina rada, za koje je vrijeme "Uljanik" osiguravao egzistenciju cijelim generacijama svojih radnika i njihovim obiteljima, ali i razvoju Pule, Istre i zemlje u cjelini.

Da bi shvatili o čemu se radi, treba se osvrnuti na poslovanje i funkcioniranje "Uljanika" od oslobođenja (1947.) do 1990. godine.

Nakon rata je to bila gomila ruševina, a do 1990. godine stvoreno je moderno poduzeće sa zaposlenih 8.000 radnika plus 1.000 do 3.000 kooperanata (u skladu sa tekućim potrebama).

U cijelom tom periodu praćen je razvoj svjetske tehnologije, a u nekim segmentima se išlo i ispred. U skladu sa zahtjevima tržišta kontinuirano se vršila diverzifikacija proizvoda, gradili su sve veći i sve moderniji brodovi i uvodili novi proizvodi.

Pored brodova proizvodili su se dizel motori, električni strojevi i uređaji, kontejneri. Zahvaljujući velikom broju brodova u izgradnji (od 6 primopredaja godišnje) uplate brodovlasnika su dolazile skoro svaki mjesec i to prilikom potpisivanja ugovora, polaganja kobilice, porinuća,

primopredaje, kao i rate nakon isporuke.

Za vrijeme mrtvih hodova koji nisu bili financijski pokriveni uplatama brodovlasnika uredno su s blagovremenim i povoljnim kreditima uskakale banke.

Na priliv deviza je država davala premije, koje su dugoročno i na makroekonomskom planu uvijek donosile korist za društvo u cjelini.

Kadrovska politika se vodila unutar "Uljanika" bez uplitanja vlasti (ni lokalne, ni republičke, ni savezne). Sve odluke i razvojne i poslovne i kadrovske, donosile su se na organima upravljanja, naravno na temelju obrazloženih prijedloga stručnih službi i rukovodstva.

Zakonom HDZ-ove Vlade o pretvorbi i privatizaciji poremećeni su odnosi normalnog poslovanja u industriji i proizvodnji, jer su interesne grupe raznih profitera namirivali svoje interese, na račun radnika i radnih mjesta.

Upravo ovom kriminalnom pretvorbom i privatizacijom društvene imovine, uništena nam je industrija (oko 450.000 radnih mjesta), a posljedica je raseljavanje oko 500.000 naših građana koji su potražili radna mjesta u tuđini čime se ugrožavaju mirovinski fondovi i opstanak nacije što je crni scenarij za Hrvatsku državu.

Banke, posebno nakon što su prodane strancima, počele su izdašno financirati potrošnju i uvoz roba svojih stranih klijenata na štetu domaće proizvodnje. Umjesto da se ulagalo u proizvodne pogone, na veliko se počelo ulagati u markete. Najbolji je primjer za to pulska industrijska zona, koja je kompletno pretvorena u zonu marketa.

Pored svega toga "Uljanik" je nastavio uspješno poslovati preko 25 godina i za to treba odati priznanje i uljanikovim radnicima i rukovodstvu.

Kada su prije nekoliko godina započele ozbiljnije teškoće, Vlada, kao većinski vlasnik nije

poduzela adekvatne mjere niti se interesirala za stvarno stanje. Odgovornost Vlade za stanje u "Uljaniku" ostaje čak i ako se utvrdi eventualna odgovornost drugih učesnika, lokalne vlasti i uprave.

Umjesto da je ova Vlada, "kao nijedna druga pružila ruku suradnje Istri i "Uljaniku" dogodilo se da su "Uljanikovi" radnici ostali na cjedilu, bez plaća, koje su dijelom ipak isplaćene nakon što je izazvano veliko nezadovoljstvo i ogorčenje. Jasno je da je to zato što Istra nije njihovo biračko područje i što nije njihovog svjetonazora.

Pri tome se uporno miješaju brojke dugovanja, koje se odnose na "Uljanik" i one koje se odnose na cijelu brodogradnju. Ne može se prihvatiti teza da je brodogradnja društveno nerentabilna, jer je u prošlosti doprinijela razvoju Hrvatske u cjelini.

U tom smislu treba shvatiti i "performas" zagrebačkog gradonačelnika Bandića koji se pred kapijom "Uljanika" razbacivao sa 35 milijardi koje su "ulupane" u brodogradilišta, što nema nikakve veze s istinom. Jasno da se to Bandić ne bi usudio govoriti pred splitskim brodogradilištem.

Ne smije se zaboraviti da brodogradnja involvira, a time doprinosi i razvoju više stotina proizvodnih i uslužnih djelatnosti pa i znanosti, koje sve čine društvenu korist državi upravo kroz brodogradnju. Uostalom to potvrđuju i druge države, kao npr. Italija u Fincatieri.

Država je trebala postaviti strateške okvire brodogradnje i osigurati instrumente za njeno financiranje. Ona to nije učinila i time je krenula na put uništavanja ne samo brodogradnje nego i cjelokupne industrije.

Hrvatska je možda jedina zemlja u kojoj je industrijska proizvodnja danas niža nego prije 30 godina. Nije stoga ni čudno da Hrvatska danas ima manje stanovnika nego prije 30 godina.

Ako se već govori o ugroženosti opstanka hrvatskog naroda, onda su korijeni toga u neprihvatljivom odnosu Vlasti prema industriji pa i brodogradni.

Zabrinuti smo zbog naraslih tenzija i međusobnog nerazumijevanja u odnosima Zagreba i Istre, a posljedica su ove neshvatljive diskriminacije i nepravde kojim nas je svojim ponašanjem počastila aktuelna vlast RH likvidacijom brodogradilišta "Uljanik!.

Istrani to nisu zaslužili! Naš svjetonazor može biti smetanja samo "domoljubnim profiterima ", ali ne i većini naših časnih građana. Mi u Istri njegujemo slobodu, pravdu i jednakost za sve naše građane i zajedništvo multietične i multikulturne pripadnosti što može služiti za primjer i ne samo u Hrvatskoj.

Kad bi šutjeli na ove neprimjerene i nerazumne događaje i kojekakve objede vrijeđali bi naše velike žrtve i osjećaje naših predaka, mnogih generacija Istrana u njihovoj više stoljetnoj težnji za sjedinjenje Istre s maticom domovinom, koja su htjenja ostvarena u našoj slavnoj NOB-i za nacionalnu i socijalnu slobodu Istre koja je plaćena sa 17.000 žrtava (što je npr. više nego svih žrtava Hrvatske u Domovinskom ratu).

Istra i njeni građani veoma odgovorno izvršavaju svoje građanske dužnosti. Mi smo legalisti, uvažavamo Ustav i institucije RH i njene zakone, ali i tražimo temeljem tog našeg Ustava ista prava po istom mjerilu za sve. To je naše moralno pravo i povijesna odgovornost.

Ocjenjujemo da se likvidacijom brodogradilišta "Uljanik" čini velika šteta ne samo Istri već i Hrvatskoj državi. U svom više stoljetnom djelovanju brodogradilište i njegovi brodograditelji stekli su dragocjena znanja na vrhu svjetske razine koja im omogućuje gradnju složenih i visoko sofisticiranih objekata – brodova, kao grednera, kruzera i drugih, čija gradnja uključuje veliki broj radnih mjesta, kooperanata, liferanta, više stotina proizvodnih i uslužnih uslužnih djelatnosti, koje efekte vrijednosti bi trebalo i zajednički bilansirati. Ta se znanja naših brodograditelja ne smiju olako uništiti ili raspršiti, jer bi to bio zločin.

"Uljaniku" se morala pružiti prilika za restrukturiranje kao što je dana drugim brodogradilištima i radnicima da rade i privređuju u svojoj domovini, a to je najbolje za državu. Ne tražimo privilegije već ista prava.

Naše ogorčenje je tim veće, slušajući gotovo dnevno o debalansu državnog proračuna zbog "Uljanika" čime se uporno jednostrano inficira hrvatska javnost. Zašto se ne kaže puna i prava istina. Npr. Splitsko brodogradilište ta gospoda nijednom nisu spomenuli iako je država u njegovo restrukturiranje uložila 11 milijardi kuna, jer je pod zaštitom HDZ-a. Da su dozvolili radnicima da završe brodove na navozima štete vjerojatno ne bi ni bilo, ili u ovom slučaju minimalno.

Pozivamo sve Istrane, bez obzira na njihovu stranačku, nacionalnu i vjersku pripadnost da se jasno i nedvosmisleno odrede i solidariziraju s našim stavovima i s pulskim brodograditeljima.“